

mente, at Bønderne der oppe vare misfornøjede over, at disse Børn kom i Plejehjem, fordi de derved mistede en billig Arbejds-kraft, føler jeg med mig selv, at det vilde være heldigt — og det vil forhaabentlig ske —, om en Landmand vilde besvare dette Spørgsmaal. Men mig forekommer det ved første Øjekast som saare tvivlsomt, at virkelig Bønderne der oppe skulde sætte Pris paa en Arbejds-kraft af den Slags Børn, som der her er Tale om, og være gnavne over, at denne Arbejds-kraft gik deres Dør forbi.

Det ærede Medlem ønskede Kontrol med Polakimporten, denne Slavehandel, som han kaldte det. Jeg vil dertil sige, at jeg personlig vilde meget ønske, om Forholdene her i vort Land kunde udvikle sig saaledes, at Landets Arbejde alene blev tildelt Landets Børn. Men paa den anden Side kan man jo ikke være blind for, at der af og til kan være mange Forhold, som kunne nødvendiggøre eller gøre det hensigtsmæssigt at anvende fremmed Arbejds-kraft. Hvorvidt der nu ved den saakaldte Polakimport finder Misbrug Sted, og hvorvidt der, som det ærede Medlem sagde, paa visse Steder bestaar et vist Forhold mellem Politiet og Polakimportørerne til de paagældende Polakkers Skade, skal jeg lade være usagt; der har nemlig ikke, i alt Fald ikke i den Tid, jeg har været i Funktion, foreligget nogen Besværing i saa Henseende, og det er selvfølgelig ikke i alle Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og mellem disse, at det offentlige og særlig Justitsministeriet kan gribe ind. Justitsministeriet og de Øvrigheder, der staa under det, kunne selvfølgelig kun gribe ind, naar der foreligger Formodning for eller Anmeldelse, om, at Landets Love blive overtraadte. Nogen Besværing i saa Henseende har ikke foreligget for mig i den Tid, jeg har været i Funktion, og skride ind med en Undersøgelse blot paa en almindelig Fremstilling af Forholdet, synes jeg ikke, at der i alt Fald i dette Tilfælde er paatrængende Anledning til. Men hvis det ærede Medlem kender Forholdene, hvis det ærede Medlem her ved Besked med et Tilfælde, hvor Landets Love ere overtraadte, kan jeg kun sige til ham, hvad jeg vil sige til alle, at naar der til Justitsministeriet fremkommer en Besværing, hvoraf det fremgaar, at Anmelderen kan paastaa, at Landets Love ere overtraadte, vil der selvfølgelig blive foranlediget en Undersøgelse, og i det hele taget vil der, saa længe jeg er i den Stilling, hvori jeg nu er, blive taget alt muligt

Hensyn til de Besværinger, som fra den ene eller den anden Side maatte fremkomme, og som give dog nogen Grund til at tænke sig Muligheden af, at Lovovertrædelser have foreligget. Jeg vil endda ikke alene holde mig til Spørgsmaalet om Lovovertrædelser. Naar der fremkommer en Besværing over, at nogen, der er optraadt paa en høflig og sømmelig Maade, paa et offentligt Kontor virkelig er bleven begejnet paa en uhøflig og stødende Maade, saa vil jeg ogsaa i saadant Tilfælde ubetinget skride ind. Det ærede Medlem har jo ikke fremsat nogen Besværing over et saadant enkelt Tilfælde, men ogsaa her holdt sig til Sagen ganske i sin Almindelighed.

Sluttelig rejste det ærede Medlem et Spørgsmaal, for saa vidt Justitsministeriet angaar, om Anskaffelse af Telefoner paa de forskellige Øvrighedskontorer. Telefon findes jo nu paa ikke saa faa Steder, og jeg skal meget gerne skænke Sagen Overvejelse, men paa den anden Side er det jo en Sag, som, hvis den skal gennemføres, vil komme til at koste mange Penge; thi selvfølgelig kan man ikke forlange af Øvrighedspersonerne, at de af deres egen Lomme skulde holde Telefon. Det er jo et Hensyn, som i disse Sparsommelighedens Tider ogsaa maa tages.

Jeg kommer nu til den Sag, i Anledning af hvilken jeg i Dag har begæret Ordet. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke) anmodede om, at man fra det ny Ministeriums Side vilde sørge for, at alle løbende Sager, altsaa hele det store Antal af Sager, maatte blive fremmet fra Ministerierne adskilligt hurtigere, end det nu sker. Jeg kan naturligvis alene udtale mig om de Ministerier, jeg leder for Øjeblikket, men jeg har ingen som helst Grund til at tro, at Forholdene i de andre Ministerier ere anderledes, og naar jeg har fundet det rigtigt at tage Ordet for at udtale mig om denne nu af det ærede Medlem rejste Sag, er det særlig, fordi det ærede Medlem som Øvrighedsperson særlig har Anledning til at komme i Berøring med Sager, der sortere enten under Justitsministeriet eller Indenrigsministeriet, og fordi netop hans Stilling som Øvrighedsperson, hvis jeg ved min Tavshed eller paa den anden Maade maatte erkende, at Anken er rigtig, vilde i høj Grad være i Stand til at overbevise Folk omkring i Landet om, at naar det saa ofte hænder, at Afgørelsen af Sager varer meget for længe, maa Skylden søges i Grunde, for hvilke Kontorerne i Ministe-